

ikke, man vil formene Sønderjyderne, hvis de vil fremkomme dermed, hvad jeg dog ikke tror de vil, fordi deres Ønsker alene har været at faa en Forsamling, der kunde forhandle om Sættelsen mellem den danske Folkekirke og den sønderjydske Landskirke. Jeg er fuldkommen enig med det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Dahl) i, at alle Krav i Retning af Lovgivningsvirksomhed paa det kirkelige Omraade maa afgøres af Rigsdagen, derom er der ingen Uenighed. Men at Rigsdagen skulde føle sig saa sikker paa altid at vide det rigtige, at den ikke vil tage mod Raad fra kirkelig Side, naar man fra kirkelig Side ønsker det og har afgivet Betænkning derom, synes jeg, det er rent forkert af det ærede Medlem at paastaa.

Det ærede Medlem ankede dernæst over, at der var for mange gejstlige i Udvalget, og fandt at 11 gejstlige mod 27 andre var et alt for stort Tal. Deri tror jeg ikke, det ærede Medlem har Ret. Jeg skal oplyse om, hvorledes Forholdet var i 1903 — man har jo netop ønsket at faa denne Kommission sammensat paa lignende Maade som det kirkelige Udvalg i 1903. Det bestod af 37 Medlemmer, hvoraf 4 valgtes af Kirkeministeren, 4 Biskopper valgtes af Biskopperne, 8 andre gejstlige valgtes af Præsterne; dernæst var der 2 Professorer, 18 Lægmand og en Mand fra Færøerne. Det, der her foreslaas, er, at Ministeren kun skal vælge 3, Biskoppernes Tal indskrænkes til 2, Tallet paa Præster bliver det samme, men dog saaledes, at 3 skal vælges af de sønderjydske Landsdele, og Tallet paa Lægmand er forøget med 5. Det er altsaa noget større end i 1903. Det er rimeligt, at Tallet kan forekomme adskillige noget stort. Men hvis man vil have Forholdstallet til at betyde noget virkelig, kan man ikke operere med meget smaa Tal, og desuden mener jeg, at Opgaven er saa mangfoldig, der er saa mange Opgaver, at dette Udvalg meget hurtigt ligesom det kirkelige Udvalg 1903 vil nedsætte en Række Underudvalg til at behandle de forskellige saglige Opgaver og afgive Betænkning til Plenarforsamlingen derom.

Jeg finder ingen Grund til at tage Rigsdagsmænd med. Det har jo dernedefra netop været ønsket, at det skulde være et kirkeligt Udvalg valgt efter samme Regler som i 1903, og jeg finder derfor, at Rigsdagsmænd ikke kan have noget særligt Krav paa at komme med her; naar Betænkningen bliver forelagt for Rigsdagen til sin Tid, er det Rigsdagens Sag at tale. Og Sammenligningen med den store Skole-

kommission synes mig at halte betydeligt. Thi det, der foresloges af Ministeren, den Gang den store Skolekommission skulde sammensættes, var, hvis min Hukommelse ikke slaar fejl, det, at Ministeren selv vilde vælge ikke mindre end 26 Medlemmer af Kommissionen, medens Rigsdagen kun skulde vælge 12. Her optræder Ministeren jo ganske anderledes beskedent, idet han vil nøjes med at vælge 3 og saa overlader Valget af alle de øvrige til de dertil valgberechtigede.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Piper) ankede over, at Tallet 3 Medlemmer i København var noget for lille, og mente, det var bedre, at Frederiksberg blev lagt sammen med København. Det er jeg ikke ganske sikker paa. Thi Tallet for Østifterne er jo heller ikke stort, og Frederiksberg har altid været regnet med til Østifterne. Derimod kan jeg indrømme det ærede Medlem, at Valget selvfølgelig skal finde Sted efter Forholdstallet, og naar det ikke udtrykkelig er nævnt i § 3 paa de forskellige Steder, ligger det i, at jeg har ment at kunne slaa mig til Ro med den sidste Linie i Paragraffen: at de nærmere Regler for disse Valg fastsættes af Kirkeministeren, og de vil da blive fastsat i Overensstemmelse med Reglerne i Lov af 15. Maj 1903 om Nedsættelse af et kirkeligt Udvalg og i Overensstemmelse med det Cirkulære, som da blev udsendt. Men skulde Tinget foretrække, at det udtrykkelig nævnes her i Lovforslaget, vilde jeg for mit Vedkommende meget let kunne slutte mig dertil og finde mig i, at der blev stillet Ændringsforslag til § 3 i saa Henseende.

Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Dahl) spurgte, om ikke disse Valg skulde udsættes, til der blev valgt nye Menighedsraad. Det har jeg ikke ment var nødvendigt. Jeg mener, at de nuværende Menighedsraad, uagtet de snart skal afløses af nye, meget vel kan paatage sig den Opgave at vælge disse Valgmænd. Ganske vist har de ikke været forberedte derpaa, men vi har jo tidligere kendt, at Menighedsraadene har valgt Valgmænd til en saadan Forsamling, og det vil ikke volde nogen som helst Vanskelighed. Det ærede Medlem havde ogsaa selv Forstaaelsen af, at der ikke var vundet noget ved at vente med dette Valg, indtil de nye Menighedsraad blev valgt, medmindre — sagde han — man kunde faa Valglisten revideret. Altsaa, de nuværende Valgliste, som Folk selv her meldt sig til, vil det ærede Medlem have revideret blot med dette Valg for Øje. Det Apparat ønsker jeg ikke sat i